

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. I. Quid sit Prorogatio, & quotuplex?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](#)

non commisit, remittendus sit, utpote dictâ ratione cessante, ad Judicem, qui prævenit jurisdictionem. Quemadmodum si crimen committat, postquam jam factus est miles, de eo accusari coram Magistro militum potest, sicuti accusari in proprio domicilio posset, si miles non esset: cum miles censeatur habere domicilium ibi, ubi meretur stipendia. *L. Municeps* §. fin. ff. *ad Municipal. cit. L. Magisteriae C. de Jurisdictione omn. Judic. Baldus in L. 3. ff. de Offic. præsid. n. 3. *Barbosa l. c. n. 170.**

P A R S IV.

De Foro Extraordinario.

C A P U T I.

De Foro Prorogationis.

S. I.

Quid sit Prorogatio & quotuplex.

S U M M A R I U M.

399. *Ordo doctrinæ servandus proponitur.*
400. *Prorogatio Jurisdictionis est ejusdem extensio ad personas, causam, tempus, & locum, in quas, & quando, ac ubi, jure alias non competit, consensu partium facta.*
401. *Quadruplex est Prorogatio Jurisdictionis.*
402. *Judici Delegato prorogari Jurisdictio non potest à persona ad personam. Nec Judici Ordinario à tempore ad tempus.*
403. *Tametsi terminus per legem non fuerit præfixus Jurisdictioni, sed soli instantiæ. Et licet partes Prorogationem juramento confirment.*

399. Juxta ordinem, quem suprà n. 9. servandum statui, hic de Foro Extraordinario agendum erit, postquam P. 1. de Foro in genere, P. 2. de Foro Ordinario Communi, ac P. 3. de Foro Ordinario Singulari, actum est. Extraordinarium autem Forum sortimur per Prorogationem, Delegationem, Continentiam causarum, ac Reconventionem: cùm qui his modis alicubi conveniuntur, stet coram Judice, qui Jure ordinario proprius & suus, falso in hac causa vel loco aut tempore, non est, sed extra ordinem assumptus. Revocari huc etiam posset Feudum: sed quia per illud Forum acquiritur non absolute ac universim, prout acquiritur modis modo enarratis, sed solum in causa feudali; idcirco de illo commodius infrà P. 5. agetur, ubi exponetur, quænam causa certum Forum, & reliquis non commune habeant.

400. Igitur initium faciendo à Prorogatione Jurisdictionis, cuius materia uti latissimè patet & intricata est, ut loquitur Petr. Barbosa ad L. 1. ff. de Judic. art. 1. n. 1. ita quotidiana, ut ait Marian. Socin. in C. significasti de Foro comp. n. 7. Describi Prorogatio potest, quòd sit Extensio jurisdictionis ad personas, causam, tempus & locum, in quas & quando ac ubi Jure alias non competit, consensu earundem personarum facta. C. P. § G. 40. de Offic. § potest. Judic. Deleg. L. 1. C. de Jurisdict. omn. Judic. L. 1. § 2. prin. § 1. ff. de Judic. L. si convenerit 18. ff. de Jurisdict. Dicitur Extensio: ut enim alicui per consensum partium tribuatur jurisdiction, quam de Jure in ipsis, aut certè in hoc loco, vel causa, vel tempore non habet, necesse est, ut is jam antecedenter & aliunde aliquam jurisdictionem habeat. Hinc prorogari non potest jurisdiction illi, qui nullam unquam jurisdictionem habuit; aut habuit quidem, sed illa jam est finita; aut habet quidem etiamnum, sed non in hoc genere causæ, ut sequente §. dicetur.

401. Quadruplex porrò est Prorogatio jurisdictionis, uti patet ex ejusdem descriptione modo facta. Nam vel fit de tempore ad tempus. C. De causis 4. de Offic. § potest. Judic. Deleg. L. 2. §. Convenire V. sed si Judex ff. de Judic. Vel de re ad rem, seu cau-

ad causam. C. cùm olim 32. de Offic. & potest. Judic. Deleg. L. De qua re §. 1. ff. de Judic. Vel de persona ad personam. C. 1. de Alienat. Judic. mut. caus. fact. L. 1. C. de Jurisdict. omn. Judic. L. 1. & 2. ff. de Judic. Vel de loco ad locum. C. statum §. In nullo de Rescript. in 6. Et licet Glossa in L. 1. C. de jurisdict. omn. Judic. & in cit. C. P. & G. V. prorogatio. ac L. 2. §. sed & si Judex ff. de Judic. triplicem tantum distinctionem ponat, omittendo prorogationem de loco ad locum, constattamen ex cit. c. statum, etiam hanc agnoscendam esse. Nec è contrario necessaria est illa senaria divisio, quam facit Panorm. in cit. c. P. & G. n. 12. nimirùm de persona ad personam, de tempore ad tempus, de loco ad locum, de causa ad causam, de re ad rem, de casu ad casum: nam non apparet, quomodo hic *res & causas* distinguantur à *causa*. Est præterea Prorogatio alia *Voluntaria*, alia *Necessaria*. Illa fit, cùm partes sponte consentiunt in Judicem non suum. cit. L. 1. & 2. ff. de Judic. L. si convenerit. ff. de Jurisdict. C. significasti de Foro Compet. Necessaria est, quæ fit contra invitum, qualis est Reconventio. L. si idem V. sed & si mutua. ff. de Jurisdict. Verum hæc propriè dicta Prorogatio non est. Ac idcirco eam paulò antè n. 399. cum communi DD. à Prorogatione distinxii.

402. Est autem inter dictas quatuor prorogandi rationes latum discrimen ante omnia notandum. Nam etsi Judici etiam Delegato, ut infrà dicetur, prorogari jurisdiction possit de causa ad causam, loco ad locum, tempore ad tempus; non tamen fieri ei potest à persona ad personam, sed tantum Judici Ordinario, uti habetur cit. C. P. & G. in fine, & tradunt ibi Panor. Felin. ac alij Interpp. Barbosa l. c. n. 204. Menoch. consil. 240. n. 54. E contrario licet Ordinario Judici prorogari jurisdiction possit à persona ad personam, à loco ad locum, à causa ad causam: fieri tamen nequit à tempore ad tempus. Vel enim loquimur de Judice perpetuam jurisdictionem, seu ad vitam habente? Et tunc locum non habet hæc prorogatio ad tempus à tempore, quia dum jurisdictionem semper habet, opus non est prorogatione. Vello quimur de Judice temporario? Et tunc prorogatio cessat, ne

præ-

præjudicium fiat Successori, & ne partes sibi perpetuum Judicem contra Principis voluntatem constitutere possint. Bald. in L. i. qui pro emptore. ff. de Usucaption. & in L. si quis ex consensu C. de Episc. audient. n. 8. Felin. in cit. C. De causis de Offic. Et potest. Indic. deleg. n. 4. Covarr. in C. quamvis Pactum de Pact. p. 2. §. 1. n. 4. Paul. Castr. in L. 2. §. proinde. ff. de Judic. n. 7. Decius in cit. C. de causis n. 3. Petr. Barbosa in L. 1. ff. de Judic. art. 2. n. 30. cum communi aliorum. Ratio differentia est; quia Judici Delegato designatur tempus in favorem partium, cui renuntiare possunt. L. penult. C. de Pact. In Ordinaria vero Jurisdictione designatur tempus in publicum. L. properandum C. de Judic. Favori autem publico privatis conventionibus derogari non potest. L. Jus publicum. ff. de Pactis.

403. Quin prorogari à partibus jurisdictione Ordinario Judici nequit, etiamsi terminus per legem non sit positus jurisdictioni, sed solum instantiae, ut ex cit. L. properandum deducunt Bart. ibi. n. 2. ac communis Interpretum teste Maranta p. 2. de Ordine Judic. n. 42. v. quinta est, & p. 5. n. 24. Et 25. ac Gutierrez de Juramento confirmat. p. 3. c. 5. n. 5. Quod verum est, licet partes prorogationem juramento confirment: nam nihilominus Judex clapsa termino invalidè procedet, ut post Bart. Jason. ac alios in cit. L. properandum cum communis tradunt Vant. de Nullit. ex defect. Ordin. Judic. n. 127. Covarr. cit. n. 4. & Alciat. in C. cum contingat. de jurejur. n. 27. Et 28. quia partes, uti nec pactis ita nec juramentis præjudicare possunt favori publico, & recedere à Legis dispositione ob bonum publicum principaliter latæ. Opinio Gutierrez l. c. à n. 7. cum Imola & Felino refragantis eatenus sustineri potest, ut vi sui juramenti opponere non possint exceptionem peremptæ instantiae; non vero, ut processus & sententia valeat. Non æquè facile rei scienda videtur alia limitatio, quam faciunt idem Gutier. l. c. n. 5. Alexander in cit. L. properandum, ac communis aliorum apud Maranta l. c. à n. 25. afferens, posse prorogationem fieri, quoties causæ vel instantiae brevior triennio terminus

nus prefixus fuit Statuto aliquo , vel ab homine : eò quod tunc non in favorem publicum , sed privatum litigantium præfixus censatur. Idque maximè dicendum erit , si constat , quod etiam ipsa lex in aliqua causa terminum statuerit principaliter in favorem litigantium : qualis casus habetur in Trident. sess. 24. c. 20. de Refor. ubi licet statuatur , ut causæ omnes Ecclesiasticæ , tametsi Beneficiales sint , in prima instantia coram Ordinariis locorum agitantur , ac saltem intra biennium à die litis motæ terminentur : est tamen liberum partibus coram eodem pergere , vel Superiorem adire , ut cum communi DD. tradit August. Barbosa. incit. c. 20. Trident.

§. II.

Cui prorogari Jurisdiction posse.

SUMMARIUM.

- 404. Jurisdiction illi tantum prorogari potest , qui jam antecedenter aliquam habet.
- 405. Nec fieri potest prorogatio in tempus , quo Jurisdiction erit finita.
- 406. Nec prorogari potest nova species jurisdictionis.
- 407. Potest tamen fieri prorogatio à summa in ore ad maiorem.
- 408. Jurisdiction in certas causas unitantum concessa , prorogari alteri in easdem non potest.
- 409. Si Jurisdiction est limitata solum quoad personas , non vero quoad causas , circa has prorogatio indistincte admittitur.

404. Prorogationem jurisdictionis Jure communis tam Civilis ; quam Ecclesiastico , permissam esse , seu posse litigantes multo consensu relichto Judice suo competente alium adire , eique suam causam decidendam committere , notum est ex L. Est receptum 14. & L. si convenerit 18. ff. de Jurisdiction. L. 1. & 2. ff. de Judic. L. 1. C. de Jurisdiction. omn. Judic. C. Cum olim 32. & C. P. & G. de Offic. & potest Judic. deleg. C. Statum de Rescript. in 6. C. significasti 18. de Foro Compet. Controversum duntaxat est , quibus

T. t.

bus.